

Vaarin pakinaa (kirj. Topias Leivo)

Soon tām maaliman meininki ja olo sittev vaikka mitä. Kumma uulev vualenyönäkin tās pirtissän vartoilin vualev vaihtumiist, ninkomma olen tehny ilmo ikän. Meäs ollakka – jäyhählin oikeim pahasti, kur rupia samal hetkel kuv vualev vaihlekkien on käsies, kuuluun tualt kyläst mahlotont ampuamiiser räiskettä. Ninkomma jo sanon, niimmä jäyhählin ensiste pahasti, nin että meinas kirja, jota ma kattelin, pulota käsistän permannolle. Oikeimma siunailij ja päivittelin, että kutkahan noikin ihmisparat sentäs o, jotka tällässenä juhlayönä tommoist melua piteä. Kyl on kaikkia...

Vähäm peräst sainki huntramentissän kiini, että sehän taitaa ollakkin sit sotaa millä uutta vuotta tervehliteä. Mut sittenki, vaikka älyssän kaikki selkis, emmä osannu muuta kum päivitellä.

Puhumma täst samast tual talonkim pualel, pyörähtäissän sinne aamul, mut eihän siäl ollenkan sit ihmetelty. Sanovat vaan että sooj juhल्लीisti. Mil luonton kyl vähän nous siit, enkämä osannu sanua muutakun: »Menkäi tunkijolle juhल्लीisuuksennen kans.»

Tot mä kans ihmeissän tās uulev vualen aattopäivänä pualel käylessän katteli. Kumma seisahlun tual kylän ilmo tustaulun tykö ja vilkasin että mikäs siin nin iso ja koria ilmo tust nyt o. Mut eihän sekäm muu ollu ku huvi-ilmo tust, jossa ilmo tettiin ne laitettavaks pystyyn seuratalol uulev vualen yönä. Ja eiks viäl ilmo tettu kki, ja viäl oikeim mahtavil puustavil että: »Tervetulemaan ottaan uutta vuotta vastaan tanssil.» – Ja sanottiinhan siiv viäl ninkin, että: »Hyvä soitto ja liukas laattija.»

Emmä muuta sillonkan osannu sanua ku: »Jo meitil teäl sentäs teäl tiäteteä joka laijia.»

Ni. – Sellais soon kaikin pualel tän nykysem maailman komento ja olo. Ainakin näiv vanhal silmäl kattelle, näytteä tämmöim meno peräti oulolt, että täylyv viäläin sit päivitellä ja oohoilla.

Mut ommar teä olo ja komento muuttunnu teäl toisestain viärest kattelle. Meinaan sit, kuv viäl vähän peälle parinkymmenev vualev teä Suomen kansa ja maa olvat tov Venäjän orjulen ale kytketty nin kovasti ettei luultu siit milleäm peäsevämme. Mut nähkäis nyt. Kaikki on jo ohitte, ja myä saalaa hallita tät Suomenmaata ninkon itte halutaa. Ja oikein sool mukavaa kuulella kun sellaset suuretkin olijat ninkon toi Ameriikka, pyysvät ratijos puhuum mitä sanottavaa meitil olis sinne suuriam maalimaa. – Joo. Miälellämmehän myä se tehtii. Ja ninkun tiätty, se pohjalai isäntämiäs, Kyösti Kallio, joka on tām maan ylemmäl istumel nyt, puhu pualestamme, ja ninpäs se poika tekkin sen ninkom miäs.

Vaari

Julkaisija: Puustellin tarinat
puustellintarinat.weebly.com

